

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا

اور ۱۹ لوگوں نے کہا جو ہماری ملاقات کی اُمید نہی رہتے کہ ہم پر فرشتے کیوں نہی اُتارے جاتے

الْمَلٰئِكَةُ اَوْ نَرٰى رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوْا فِىْ اَنْفُسِهِمْ

یا (فرشتے ایسا کیوں نہی اُتاتا کہ) ہم نے اپنے رب کو دیکھ لیتے؟ یہی نہیں اُنہوں نے اپنے آپ کو بھولتے

وَعَتَوْا عُنُوًّا كَبِيْرًا ﴿۱۶﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰئِكَةَ لَا بُشْرٰى

بہا سمجھا اور بھولتے ہی سرکشی کی۔ جس دن وہ فرشتوں کو دیکھیں تو اس دن مومنین کو ہوشی

يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِيْنَ وَ يَقُوْلُوْنَ حٰجِرًا مَّحْجُوْرًا ﴿۱۷﴾ وَقَدْ مَنَّآ

نہی ہوگی بلکہ وہ کہیں گے (بھلائی!) ہم نے ایسی پناہ دے دی ہے کہ ہم سے دور ہو جائے اور ہم متوجہ ہوئے ہوں

اِلٰى مَا عَمِلُوْا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنٰهُ هَبٰءً مَّنْثُوْرًا ﴿۱۸﴾ اَصْحٰبُ

۱۸ ان لوگوں کی طرف سے جو اُنہوں نے کیے، فرشتے ہم سے اس کو اُتاتا ہوا گبار (کی طرف سے پھینکتے) بنا دیں گے۔ جنہوں نے

الْحٰنَةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقْرًا وَّ اَحْسَنُ مَقِيْلًا ﴿۱۹﴾ وَيَوْمَ

وہ اس دن اچھے ہوں گے ٹھکانے کے اعتبار سے اور پناہ گاہ کے اعتبار سے بھی اچھے ہوں گے اور جس دن

تَشَقَّقُ السَّمَآءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلٰئِكَةُ تَنْزِيْلًا ﴿۲۰﴾

آسمان ٹھٹھکے گا اور لگاتار فرشتے اُتارے جائیں گے۔

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ ط وَكَانَ يَوْمًا

۲۰ وہی دن حق ہے اللہ کے لیے اور وہ دن

عَلَى الْكٰفِرِيْنَ عَسِيْرًا ﴿۲۱﴾ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظّٰلِمُ عَلَى يَدَيْهِ

۲۱ کفاروں کے لیے اور وہ دن ظالم اپنے ہاتھ کاٹے گا،

يَقُوْلُ يٰلَيْتَنِيْ اَتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُوْلِ سَبِيْلًا ﴿۲۲﴾ يٰوَيْلَتِيْ

کہے گا کہ کاش کہ میں رسول کے ساتھ (دین کی) راہ پر لگا جاتا۔ اے افسوس!

لَيْتَنِيْ لَمَّ اَتَّخَذْتُ فُلَانًا خَلِيْلًا ﴿۲۳﴾ لَقَدْ اَصْلَحْنِيْ

۲۳ کاش کہ میں فلاں کو اپنا دوست نہ بنا لیتا۔ اس نے تو مجھ کو نسیبیت کے

عَنِ الدّٰكِرِ بَعْدَ اِذْ جَاؤْنِيْ ط وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِلْاِنْسٰنِ

میرے پاس پہنچنے کے بعد اس سے بھڑکا دیا۔ اور شیطان تو ہے ہی انسان کو وقت پر

حٰذُوْلًا ﴿۲۴﴾ وَقَالَ الرَّسُوْلُ يٰرَبِّ اِنَّ قَوْمِيْ اتَّخَذُوْا

۲۴ دے رہے ہیں۔ اور رسول کہیں گے اے میرے رب! یہی نہیں میری قوم اس

هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۱۳ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ

کُورآن کو بیلکول لہ لوس بئہی تہی. اور ہسی ترل لوم نہ لور نہی کے لیلے

عَدُوًّا مِّنَ الْمَجْرِمِينَ ۱۴ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًّا وَنَصِيرًا ۱۵

موجریم لوگوں کو دوشمن بنایا ہے. اور آپ کا رب لیلدایت دہنے اور مہد کر نہ کے لیلے کاسی ہے.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً

اور کاسیروں نہ کلا کے ہس نہی پر کُورآن ہکلا اک لہ مر تہا کُی نہی لتارا

وَإِحْدَاةً ۱۶ كَذَلِكَ ۱۷ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ

گایا؟ ہسی ترل (لوم نہ لتارا ہے) تاکہ لوم لاس کے لریے آپ کے دل کو مزلبوت کرے اور لوم نہ لاس کو

تَرْتِيلًا ۱۸ وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ

دےر دےر کر پلواایا ہے. اور لو آپ کے پاس کوہ میسال نہی لاتے مگر لوم آپ کو لاس کا ہک ہک جواہ

وَإِحْسَنَ تَفْسِيرًا ۱۹ الَّذِينَ يُحْشِرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ

اور لیاہا وراولت کے ساہ ہناہت کر دتے ہے. لو لوگ لین کو اپنے لوروں کے بل لولنم کی ترک

إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۲۰ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۲۱ وَلَقَدْ

لے لایا لایگا, یے لوگ لگا میں لہی ہدتر اور راستے سے لہی لیاہا لمتکے لولے ہے. یکی نہ

آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ

لوم نہ موسا (الہلہلرسلام) کو کیتاہ لہی اور لوم نہ لاس کے ساہ لاس کے لہلہ لاس کو مہدگار

وَزِيرًا ۲۲ فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا

بنایا تہا. لیر لوم نہ کلا کے لوم دہوں لالو لاس کوہ کی ترک لیلوں نہ لماری آہتوں کو

بِأَيْتَانَا ۲۳ فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ۲۴ وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَبُوا

لولایا ہے. لیر لوم نہ لولہ ملسامت کر دیا. اور کوہ لول کو لول لولوں نہ پئگمبروں کو

الرُّسُلَ أَعْرَفْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً ۲۵ وَأَعْتَدْنَا

لولایا, لو لوم نہ لاس کو لک کر دیا اور لوم نہ لاس کو ہلسانو کے لیلے اک نیشا نہ (ہلہل) بنا دیا.

لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۲۶ وَعَادًا وَشُعْرَادًا وَأَصْحَابَ

اور لوم نہ لالیموں کے لیلے دہناک لولہ تیار کر رہا ہے. اور کوہ آہ اور سمول اور رسل والوں کو

الرِّسِّ وَ قَرُونًا ۲۷ بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ۲۸ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ

اور لاس کے دلمیان لولوت لہی کوہوں کو لولاک کیا. اور لوم نہ لاس میں لور اک کو سمجانے کے لیلے

الْأَمْثَالِ ۚ وَكَلَّا تَبَرْنَا تَبِيرًا ﴿۱۹﴾ وَلَقَدْ آتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ

میسالوں کے بیان کی۔ اور (جب وہ نہ مانے تو) ہم نے اس کو بیلکھ لیا اور بھاڑ کر دیا۔ اور یہ (کھڑے مکتی) اس بستی

الَّتِي أَمْطَرَتْ مَطَرَ السُّوءِ ۖ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرُوءِيهَا ۚ

پر گھبراتے رہے ہیں جس پر بھارت بڑی ترس (پتھروں کی) بارش برسا رہی تھی۔ کیا کھیر یہ اس کو ڈھتے نہیں رہے؟

بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿۲۰﴾ وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ

بلکہ یہ کبھی سے جیندا ہو کر اٹھنے کی ہمت نہ کرتے۔ اور جب یہ آپ کو ڈھتے ہیں تو آپ کا مزاح لیا

إِلَّا هُزُؤًا ۖ أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿۲۱﴾ إِنَّ كَادَ

بنا رہے (اور کہتے ہیں) کیا یہی وہ شمس ہے جس کو اللہ نے رسول بنا کر بھیجا ہے؟ یہ شمس تو کربن تھا کہ

لِيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا ۖ وَسَوْفَ

ہمیں ہمارے ماہوں سے گمراہ کر دے گا اگر ہم اس پر مزاحیہ نہ کرتے۔ اور انکریہ

يَعْلَمُونَ حِين يَرُونَ الْعَذَابَ مَن أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿۲۲﴾

وہ کبھی معلوم ہو جائے گا جب وہ عذاب دیکھیں گے کہ کون گمراہ ہے؟

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهًا هُوَهُ ۖ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ

کیا آپ نے دیکھا اس شمس کو جس نے اپنا ماہوں اپنی پواہیش کو بنا لیا ہے؟ کیا کھیر آپ

وَكَيْلًا ﴿۲۳﴾ أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۖ

اس کے ذمہ دار رہ سکتے ہیں؟ کیا آپ یہ سمجھتے ہیں کہ ان میں سے اکثر سناتے یا سمجھتے ہیں؟

إِنَّ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿۲۴﴾ أَلَمْ تَرَ

یہ تو سب سے زیادہ گمراہ ہیں، بلکہ ان سے بھی زیادہ گمراہ ہیں۔ کیا آپ نے دیکھا نہیں

إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ ۚ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَائِمًا ۚ

اپنے رب کو کہ اس نے سامے کو کسے لٹکا دیا؟ اگر وہ چاہتا تو اس کو ایک ڈالٹ پر ڈھرایا ہوا

ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿۲۵﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا

رہتا۔ کھیر ہم نے اس کا رکنیما سوجھ بنا دیا۔ کھیر ہم نے اس کو اپنی طرف

قَبْضًا يَسِيرًا ﴿۲۶﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الَّيْلَ لِبَاسًا

آہستہ آہستہ سمیٹ لیا۔ اور وہی اللہ ہے جس نے تمہارے لیے رات کو لباس (پرتے کی چیز)

وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿۲۷﴾ وَهُوَ الَّذِي

اور نیند کو آرام کی چیز بنا دیا اور دن کو اٹھانے کا کر دیا بنا دیا۔ اور وہی اللہ ہے

أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ وَأَنْزَلْنَا

જો બુશબબરી દેને કે લિયે અપની રહમત (કી બારિશ) સે પેહલે હવાએ ભેજતા હૈ. ઓર હમ ને આસ્માન

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ۗ لِنُنْحِيَ بِهِ بِلْدَةَ مَدْيَنَ وَ نُسْقِيَهُ

સે પાક કરને વાલા પાની ઉતારા. તાકે હમ ઉસ કે ઝરિયે મુદા ઇલાકા ઝિન્દા કર દે ઓર વો પાની હમ પિલાતે હૈ

مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِي كَثِيرًا ۗ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا

અપની મખ્લૂક મેં સે ચૌપાઓં કો ઓર બહોત સે ઇન્સાનોં કો. યકીનન વો પાની કઈ તરીકોં સે

بَيْنَهُمْ لِيَذْكُرُوا ۗ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۗ

ઉન કે દરમિયાન હમ ને તકસીમ ક્રિયા તાકે વો નસીહત પકડે ફિર ભી અકસર લોગ નાશુકરી ક્રિયે બગૈર ન રહે.

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ تَذِيبًا ۗ فَلَا تَطِعِ الْكَافِرِينَ

ઓર અગર હમ ચાહતે તો હમ હર બસ્તી મેં એક ડરાને વાલા ભેજ દેતે. તો આપ કાફિરોં કા કેહના ન માનિયે

وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۗ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ

ઓર ઉન કે સાથ આપ બડા જિહાદ કીજિયે. ઓર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને દો સમન્દર મિલા કર ચલાએ,

هَذَا عَذَبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۗ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا

યે મીઠા પ્યાસ બુજાને વાલા હૈ ઓર યે નમકીન કડવા હૈ. ઓર હમ ને ઉન દોનોં કે દરમિયાન

بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ۗ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ

એક આડ બના દી હૈ ઓર એક મઝબૂત રોક રખ દી હૈ. ઓર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને પાની સે

بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۗ

ઇન્સાન પૈદા ક્રિયા, ફિર ઉસ કો ખાનદાન વાલા ઓર સુસરાલ વાલા બનાયા. ઓર તેરા રખ કુદરત વાલા હૈ.

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ

ઓર યે અલ્લાહ કે અલાવા એસી ચીઝે પૂજતે હૈજો ઉન કો ન નફા દે સક્તી હૈ ઓર ન ઉન કો ઝરર પહોચા સક્તી હૈ

الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ۗ وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَّا مُبَشِّرًا

ઓર કાફિર અપને રખ કે ખિલાફ મદદ કરને વાલા હૈ. ઓર હમ ને આપ કો સિર્ફ બશારત દેને વાલા ઓર ડરાને વાલા

وَوَدَّيًّا ۗ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ

બના કર ભેજા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે મેં તુમ સે ઇસ પર કોઈ ઉજરત નહીં માંગતા મગર વો જો ચાહે

أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۗ وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي

કે અપને રખ કી તરફ રાસ્તા પકડ લે. ઓર આપ તવક્કુલ કીજિયે ઉસ ઝિન્દા ઝાત પર જિસે

لَا يَمُوتُ وَسَيَّحُ بِحُدُودِهِ ۖ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿۵۸﴾

मौत नहीं आयेगी और उस की इच्छा के साथ तस्बीह बयान कीजिये. और वो अपने बन्दों के गुनाहों की ખબર રખને વાલા

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ

કાફી છે. વો અલ્લાહ છે જિસ ને આસ્માનોં ઓર ઝમીન ઓર વો ચીઝો જો ઉન કે દરમિયાન મેં હેં છે દિન મેં

أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۗ الرَّحْمَنُ فَسَأَلَ بِهِ

પૈદા કી, ફિર વો અર્શ પર મુસ્તવી હુવા. જો રહમાન છે, ઇસ લિયે ઉસ કે મુતઅલ્લિક કિસી બાખબર સે

خَبِيرًا ﴿۵۹﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا

પૂછ લે. ઓર જબ ઉન સે કહા જાતા છે કે રહમાન કો સજદા કરો તો વો કેહતે હેં કે

وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿۶۰﴾ تَبَرَكَ

રહમાન કયા ચીઝ હે? કયા હમ સજદા કરે ઉસે જિસ કા આપ હમે હુકમ દે ઓર યે ચીઝ ઉન્હેં નફરત મેં

الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا

ઓર બખ્ષાતી છે. બરતર છે વો અલ્લાહ જિસ ને આસ્માન મે બુર્જ બનાએ ઓર જિસ ને આસ્માન મે સૂરજ

وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿۶۱﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً

ઓર રોશન ચાંદ બનાયા. ઓર અલ્લાહ હી ને રાત ઓર દિન કો એક દૂસરે કે પીછે આને જાને વાલા બનાયા

لِمَن أَرَادَ أَنْ يَتَذَكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿۶۲﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ

ઉસ કે લિયે જો ગૌર કરના ચાહે યા શુક અદા કરના ચાહે. ઓર રહમાન તઆલા કે બન્દે

الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هُونَ ۖ وَإِذَا خَاطَبَهُمُ

વો હેં જો ઝમીન પર ચલતે હેં આહિસ્તગી સે ઓર જબ ઉન સે જાહિલ લોગ મુખાતબ

الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿۶۳﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ

હોતે હેં તો વો કેહ દેતે હેં અસ્સલામુ અલયકુમ. ઓર જો અપને રબ કે સામને સજદે ઓર કિયામ કી

سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿۶۴﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا

હાલત મેં રાત ગુઝારતે હેં. ઓર જો યું કેહતે હેં કે એ હમારે રબ! હમ સે જહન્નમ કા

عَذَابَ جَهَنَّمَ ۗ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿۶۵﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ

અઝાબ હટા દે. યકીનન ઉસ કા અઝાબ ચિમટ જાને વાલા છે. યકીનન જહન્નમ ઠેહેરને ઓર

مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿۶۶﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا

રેહને કી બુરી જગા છે. ઓર (રહમાન તઆલા કે બન્દે વો હેં કે) જબ વો ખર્ચ કરતે હેં તો ઇસ્રાફ નહીં કરતે

وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿۱۷﴾ وَالَّذِينَ

और तंगी नहीं करते और उन का भय उस के दरमियान अतेदाल से होता है. और जो अल्लाह

لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي

के साथ कोई दूसरा माबूद नहीं पुकारते और उस जान को कत्ल नहीं करते जिसे

حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۖ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ

अल्लाह ने हुराम करार दिया मगर उक में और जो जिना नहीं करते. और जो ऐसा करेगा तो वो गुनाह

أَثَامًا ۖ يُضَعَّفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ

पाओगा. उस के लिये अजाब कयामत के दिन दृगना किया जाओगा और वो उस अजाब में

فِيهِ مُهَانًا ۖ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا

जलील हो कर पडा रहेगा. मगर जिस ने तौबा की और धिमान लाया और नेक अमल किये

فَأُولَٰئِكَ يَبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۖ وَكَانَ اللَّهُ

तो अल्लाह उन की बुराईयां नेकियों से बदल देगा. और अल्लाह बडोत जयादा

عَفُورًا رَحِيمًا ۖ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ

बभ्शने वाला, निहायत रहम वाला है. और जो तौबा करे और नेक अमल करे तो यकीनन वो अल्लाह

إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ۖ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا

की तरफ़ तौबा कर रहा है. और (रहमान के बन्दे वो हैं) जो बुराई में शरीक नहीं होते और जब वो लखीयात पर

بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ۖ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ

गुजरते हैं तो वकार के साथ गुजर जाते हैं. और जब उन्हें अपने रब की आयतों के साथ नसीहत की

لَمْ يَخْرُؤْا عَلَيْهَا صُمًّا وَعَعْمِيَانًا ۖ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ

जाती है तो उस पर बेडरे और अन्धे हो कर नहीं गिरते. और जो केहते हैं के

رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ

ओ हमारे रब! हमारे लिये अपनी भीवियों और अपनी औलाद की तरफ़ से आंभो की ठंडक अता इरमा

وَأَجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ۖ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ

और हमें मुत्तकियों का पेशवा बना. ये वो हैं जिन्हें उन के सभ्र के धवज (जन्नत की) बालाई मन्जिलें

بِمَا صَبَرُوا وَيُلْقُونَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۖ خُلِدِينَ

मिलेंगी और वहां तडीया और सलाम के साथ सभ्र उन्हें मिलने आओगे. वो उन में हमेशा

فِيهَا حَسُنْتَ مُسْتَقْرًّا وَمُقَامًا ۝ قُلْ مَا يَعْبُوا بِكُمْ رَبِّي

रहेंगे. वो जन्नत ठेडेरने और रेडने के लिये कित्नी अरखी है. आप इरमा दीजिये के मेरे रड को तुम्हारी

لَوْلَا دَعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۝

कोई परवा नही अगर तुम न भी पुकारो. अब तुम तो जुठला युके, इर अनकरीड ये अआड थिपक कर रहेगा.

الآيَاتُهَا ٢٢ ۝ (٢٦) سُورَةُ الشُّعْرَاءِ مَكِّيَّةٌ (٢٤) رُكُوعَاتُهَا ١١

और ११ रुकूअ हैं सूरअे शुअरा मक्का में नाजिल हुई उस में २२७ आयतें हैं

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

पणडता हुं अल्लाड का नाम ले कर जो डड मेडरडान, निडायत रडम वाला है

طَسْمًا ۝ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ

ता सीन भीम. ये साइ साइ डयान करने वाली कितान की आयतें हैं. शायड आप अपने को डलाक

تَفْسَكِ إِلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝ إِنْ تَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ

कर बैठें इस वजड से के वो ईमान नही लाते. अगर डम याडें तो उन पर

مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خُضَعِينَ ۝

आस्मान से कोई मोअजिआ उतार डे, इर उन की गरडनें उस के सामने जुकी रेड जाअें.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُحَدِّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ

और उन के पास रडमान की तरइ से कोई नई नसीडत नही आती मगर वो उस से

مُعْرِضِينَ ۝ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءٌ مَا كَانُوا بِهِ

अराड करते हैं. इर उनडो ने जुठलाया, इर उन के पास उस की डकीकत आ जाअेगी जिस का वो ईस्तिडआ

يَسْتَهْزِءُونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ اتَّبَعْنَا

किया करते थे. क्या उनडो ने डेआ नही अभीन की तरइ के डम ने अभीन

فِيهَا مِنْ كُلِّ رَوْحٍ كَرِيمٍ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا

में कित्ने डूडसूरत जोडे उगाअे. यकीनन उस में निशानी है. और

كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ

उन में से अकसर ईमान लाने वाले नही. और यकीनन आप का रड वो डडरडस्त है,

الرَّحِيمِ ۝ وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَنْتَ الْقَوْمِ

निडायत रडम वाला है. और जब आप के रड ने मूसा (अडैडिस्सलाम) को पुकारा के आप आडिम कौम के पास

الظَّالِمِينَ ﴿۱۰﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۖ أَلَا يَتَّقُونَ ﴿۱۱﴾ قَالَ رَبِّ

जाईये. फिरऔन की कौम के पास. क्या वो डरते नहीं हैं? भूसा (अलैडिस्सलाम) ने कहा मेरे रब!

إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿۱۲﴾ وَ يَضِيقُ صَدْرِي

यकीनन में डरता हूँ इस से के वो मुझे जूठलायें. और मेरा सीना तंग होता है

وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَرُونَ ﴿۱۳﴾ وَلَهُمْ عَلَىٰ

और मेरी ज़बान चलती नहीं, इस लिये हाइन की तरफ़ रिसालत भेजिये. और उन का मुँह पर

ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿۱۴﴾ قَالَ كَلَّا ۖ فَاذْهَبَا

अक गुनाह है, तो मैं डरता हूँ के वो मुझे कत्ल कर देंगे. अल्लाह ने इरमाया के डरगिज नहीं. फिर आप दोनों

بِأَيْتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُونَ ﴿۱۵﴾ فَآتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا

जाओ हमारे मोअजिजात ले कर, यकीनन हम तुम्हारे साथ सुन रहे हैं. फिर तुम जाओ फिरऔन के पास, फिर उस

إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶﴾ أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيَّ

से कछो के हम रब्बुल आलमीन के भेजे हुवे पैगम्बर हैं. तो तू हमारे साथ बनी ईस्राईल को

إِسْرَائِيلَ ﴿۱۷﴾ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ

भेज दे. फिरऔन बोला क्या हम ने तुझे अपने यहां बचपन में नहीं पाला और तू

فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿۱۸﴾ وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي

हमारे अन्दर अपनी उम्र के कई साल नहीं रहा? और तू ने की वो डरकत जो

فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۱۹﴾ قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا

की और तू नाशुकरी करने वालो में से था? भूसा (अलैडिस्सलाम) ने इरमाया के मैं ने वो डरकत की उस वकत

مِنَ الضَّالِّينَ ﴿۲۰﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُمْ فَوَهَبَ

जब के मैं नावाकिफ़ था. फिर मैं तुम से भाग गया जब मैं तुम से डरा तो मुझे

لِي رَبِّي حُكْمًا وَ جَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۲۱﴾ وَتِلْكَ

मेरे रब ने नुबूवत अता की और मुझे रसूलों में से बना दिया. और ये कोई अउसान

نِعْمَةٌ تَمَّتْهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِيَّ إِسْرَائِيلَ ﴿۲۲﴾

है जो तू मुँह पर जतला रहा है उस के मुकाबले में के तू ने बनी ईस्राईल को गुलाम बना रभा है? फिरऔन

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۲۳﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ

पूछने लगा और तमाम ज़हानों की परवरिश करने वाली थीक क्या है? भूसा (अलैडिस्सलाम) ने इरमाया के वो

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ إِنَّ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ لِمَنْ

आस्मानों और जमीन और उन चीजों का रब है जो उन के दरमियान में हैं, अगर तुम यकीन रखते हो. फिर औन ने उन से

حَوْلَةَ إِلَّا تَسْتَعِينُونَ ﴿١٤﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمْ

कहा जो उस के ईर्द गिर्द थे, क्या तुम सुनते नहीं हो? मूसा (अलैडिस्सलाम) ने इरमाया वो तुम्हारा और तुम्हारे पेडले

الْأَوْلِيَيْنِ ﴿١٥﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ

भाप दादाओं का रब है. फिर औन बोला के यकीन न तुम्हारा ये पैगम्बर जो तुम्हारी तरफ़ रसूल बना कर भेजा गया है

لَجُنُودٍ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ

पागल है. मूसा (अलैडिस्सलाम) ने इरमाया के वो तो मशरिफ़ और मगरिफ़ और उन दों के दरमियान की तमाम चीजों का रब है,

إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ قَالَ لِمَنْ اتَّخَذَتِ الْهَاءُ غَيْرِي

अगर तुम अकल रखते हो. फिर औन बोला के अगर तुम मेरे अलावा किसी को माबूद बनाओगे तो मैं तुम्हें

لَجَعَلْتِكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿١٨﴾ قَالَ أَوْلُو جُنَّتِكَ بِشَيْءٍ

केदियों में से बना दूंगा. मूसा (अलैडिस्सलाम) ने इरमाया के क्या अगर ये मैं तेरे पास कोई रोशन दलील

مُبِينٍ ۚ قَالَ فَأْتِ بِهِ ۖ إِنَّ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿١٩﴾

लागिं, तब भी? फिर औन बोला के फिर तू उस को पेश कर अगर तू सख्या है. फिर मूसा (अलैडिस्सलाम) ने

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٢٠﴾ وَ نَزَعَ يَدَهُ

अपना असा डाला, तो कैरन वो साइ अलहडा बन गया. और मूसा (अलैडिस्सलाम) ने अपना हाथ पीया

فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنّٰظِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَةَ

तो उसी वकत वो टेबने वालों के सामने रोशन बन गया. फिर औन ने दरबारियों से कहा जो उस के ईर्द गिर्द थे,

إِنَّ هَذَا السّٰجِرُ عَلِيمٌ ﴿٢٢﴾ يَرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ

यकीन न ये शम्स ज़र माडिर ज़दूगर है. जो याडता है के तुम्हें तुम्हारे मुल्क से अपने ज़दू के ओर से निकाल

بِسِحْرِهِ ﴿٢٣﴾ فَمَا ذَا تَأْمُرُونَ ﴿٢٤﴾ قَالُوا أَرْجُهُ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ

हे. फिर तुम क्या मशवरा देते हो? दरबारियों ने कहा के उसे और उस के भाई को मोडलत दो और शेरों

فِي الْمَدَائِنِ حٰشِرِينَ ﴿٢٥﴾ يَا تَوَكَّلْ بِكُلِّ سِحّٰرٍ عَلِيمٍ ﴿٢٦﴾

में ज़दूगरों को ईकडा करने वाले भेज दो. जो तुम्हारे पास हर माडिर ज़दूगर को ले आओं.

فَجُمِعَ السّٰحِرَةُ لِسَيِّقَاتِ يَوْمِ مَعْلُومٍ ﴿٢٧﴾ وَقِيلَ

फिर ज़दूगर जमा किये गये मुकर्ररा दिन के मुकर्ररा वकत पर. और लोगों से

لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿۱۹﴾ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ

کھا گیا، کیا تم جما ہو گئے؟ تاکہ ہم جادوگروں کا ہتھیار کرے

إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿۲۰﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا

اگر وہ غالب رہے۔ کھیر جب جادوگر آئے تو انہوں نے

لِفِرْعَوْنَ أَيُّنَا لَنَا لَاجِرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿۲۱﴾

کھیراؤن سے کھا کیا ہمیں مزاحیہ ملیگی اگر ہم غالب رہیں گے؟ کھیراؤن بولا

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَبِثَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۲۲﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ

کہ جی ہاں! اور تم اس وقت مقررہ میں شامل ہو کر دیکھو۔ ان سے موسیٰ (اللہ کے پیغمبر) نے فرمایا کہ

الْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّقْتُونَ ﴿۲۳﴾ فَاَلْقُوا حَبَالَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ

تم ڈالو جو تم ڈالنے والے ہو۔ تو انہوں نے اپنی رسیوں اور اپنی لادھیوں کو ڈالا

وَ قَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿۲۴﴾ فَالْقَىٰ

اور انہوں نے کھا کہ کھیراؤن کی ہمت کی قسم! یقیناً ہم ہی غالب رہیں گے۔ کھیر موسیٰ (اللہ کے پیغمبر) نے

مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿۲۵﴾ فَالْقَىٰ

اپنا اسکا ڈالا، تو اسکا وہ نیگالنے لگا ان چیزوں کو جو وہ جھٹ بنا کر لائے تھے۔ کھیر

السَّحَرَةَ سَاجِدِينَ ﴿۲۶﴾ قَالُوا أَمَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۲۷﴾

جادوگر سجدے میں گیر گئے۔ کہنے لگے، ہم ایمان لائے تمام جہانوں کے رب پر۔

رَبِّ مُوسَىٰ وَ هَارُونَ ﴿۲۸﴾ قَالَ أَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ

موسیٰ اور ہارون کے رب پر۔ کھیراؤن نے پوچھا کیا تم اس پر ایمان لائے اس سے پہلے کہ میں تمہیں

أَنْ أَدْنَىٰ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ

بجانتا تھا؟ یقیناً موسیٰ تم میں سے بڑا ہے جس نے تمہیں جادو سکھایا۔

فَأَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ لَا قَطْعَانَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ

تو انکریں تمہیں پتا چل جائے گا۔ میں تمہارے ہاتھ اور پیر جاننے میں مضامین سے کاٹ

مَنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلَبَتَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۲۹﴾ قَالُوا لَا ضَيْرَ

ہوگا اور تم سب کو سولی پر چنڈاؤگا۔ انہوں نے کھا کہ نیکسان کوئی نہیں۔ یقیناً

إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۚ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا

ہم تو اپنے رب کی طرف لوٹ کر آئیں گے۔ یقیناً ہم تو اس کا واسطہ بنیں گے کہ ہمارا رب ہماری

۲۶

رَبَّنَا خَطِيئَتَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ۝۵۱ وَأَوْحَيْنَا

भताओं बप्श हे के डम सभ से पेडले धमान लाने वाले हैं. और डम ने मूसा (अलैडिस्सलाम)

إِلَى مُوسَى أَنْ أَسِرْ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ ۝۵۲

को डुकम दिया के मेरे बन्धों को ले कर रात के वक्त निकल जाईये, धस लिये के तुम्हारा पीछा किया जाओगा.

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَشْرِينَ ۝۵۳ إِنَّ هَؤُلَاءِ

युनांये फिरऔन ने शेरों में जमा करने वालों को भेजा. के यकीनन ये तो

لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ۝۵۴ وَإِنَّهُمْ لَنَا لِعَايِبُونَ ۝۵۵

अक छोटा सा गिरोड है. और उनहों ने डमें गुस्सा दिलाया है.

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ ۝۵۶ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَدَّتِ

और यकीनन डम धकट्टे डो कर डी डरा देंगे. फिर डम ने उनहें भागात से और यशमों

وَعُيُونٍ ۝۵۷ وَكُنُوزٍ وَ مَقَامٍ كَرِيمٍ ۝۵۸ كَذَلِكَ

से निकाला. और भजानों से और उम्दा रेडने की जगडों से. धसी तरड. और डम ने उन यीजों का

وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝۵۹ فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ۝۶۰

वारिस बनी धस्राधल को बनाया. फिर फिरऔनियों ने उन का पीछा किया सूरज निकलते डुवे.

فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعِينَ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ۝۶۱

फिर जब दोनो जमाअतों ने अक दूसरे को देभा तो मूसा (अलैडिस्सलाम) के साथी केडने लगे यकीनन डम तो पकड लिये गअे.

قَالَ كَلَّاءَ إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝۶۲ فَأَوْحَيْنَا

मूसा (अलैडिस्सलाम) ने डरमाया डरगिठ नडी. यकीनन मेरे साथ मेरा रब है, अनकरीब वो मुजे रास्ता दिभाओगा.

إِلَى مُوسَى أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ

तो डम ने मूसा (अलैडिस्सलाम) को डुकम दिया के अपना असा समन्दर पर मारिये. तो समन्दर डट गया और डर

كُلٌّ فِرْقٍ كَالظُّوْدِ الْعَظِيمِ ۝۶۳ وَأَرْزَلْنَا تَمَّ الْاٰخِرِيْنَ ۝۶۴

डिस्सा अजीम पडाड की तरड डो गया. और डम ने वडं दूसरों को करीब पडोंया दिया.

وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ۝۶۵ ثُمَّ اغْرَقْنَا

और डम ने मूसा (अलैडिस्सलाम) और उन तमाम को जो आप के साथ थे नजात दी. फिर डम ने दूसरों को

الْاٰخِرِيْنَ ۝۶۶ إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيَةً ۝۶۷ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ

गर्क कर दिया. यकीनन धस में धभ्रत है. और उन में से अकसर धमान लाने वाले नडी थे.

مُؤْمِنِينَ ﴿۱۶﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۷﴾ وَأَنْتَ

और यकीनन तेरा रब वो जबरदस्त है, निहायत रहम वाला है और उन के सामने ईब्राहीम (अलैहिस्सलाम) का किस्सा तिलावत

عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿۱۸﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿۱۹﴾

कीजिये जब ईब्राहीम (अलैहिस्सलाम) ने अपने अब्बा और अपनी कौम से पूछा कि नयीजों की तुम ईबादत करते हो?

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عُكْفِينَ ﴿۲۰﴾ قَالَ هَلْ

वो बोले के हम ईबादत करते हैं भूतों की, फिर हम उस पर जमेरे डते हैं. ईब्राहीम (अलैहिस्सलाम) ने इरमाया

يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿۲۱﴾ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يُضُرُّونَ ﴿۲۲﴾

क्या ये तुम्हारी सुनते हैं जब तुम पुकारते हो? या तुम्हें नफा दे सकते हैं या जरूर पड़ोया सकते हैं?

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿۲۳﴾ قَالَ

वो बोले बल्के हम ने उमारे भाप दादा को ईसी तरह करते पाया. ईब्राहीम (अलैहिस्सलाम) ने इरमाया क्या तुम

أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿۲۴﴾ أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ

ने देखा जिन चीजों की ईबादत करते थे. तुम और तुम्हारे गुजस्ता

الْأَقْدَمُونَ ﴿۲۵﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۲۶﴾

आभा व अजदाद. तो यकीनन ये मेरे दुश्मन हैं सिवाये तमाम जडानों के रब के.

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿۲۷﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي

जिस ने मुजे पैदा किया, वो मुजे रास्ता दिभाता है. और वडी अद्लाड मुजे पाना

وَيَسْقِينِي ﴿۲۸﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِي ﴿۲۹﴾ وَالَّذِي

पीना देता है. और जब मैं भीमार डोता हुं तो वो मुजे शिफा देता है. और वडी

يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِي ﴿۳۰﴾ وَالَّذِي أَطْعَمُنِي أَنْ يَقْعِرَ لِي

मुजे भौत देगा, फिर मुजे जिन्दा करेगा. और वडी अद्लाड है जिस से मुजे तवक्कुअ है के वो मेरी भताअें

خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿۳۱﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي

डिसाभ के दिन बफ्श देगा. ओ मेरे रब! मुजे डुकम अता इरमा और मुजे सुलडा के

بِالصَّالِحِينَ ﴿۳۲﴾ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ

साथ मिला दे. और मेरा जिंके जैर पीछे आने वालों में

فِي الْآخِرِينَ ﴿۳۳﴾ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿۳۴﴾

रब दे. और मुजे जन्ते नईम के वुरसा में से बना दे.

وَأَغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۸۷﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ

और तू मेरे अफ्वा की भगक़िरत कर दे, यकीनन वो गुमराड लोगो में से था. और तू मुझे उस दिन दुस्वा न करना

يُبْعَثُونَ ﴿۸۸﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿۸۸﴾ إِلَّا مَنْ

जिस दिन मुद्दे कधो से जिन्दा कर के उठाये जायेंगे. जिस दिन माल और भेटे नफ़ा नही देगे. भगर वो शप्स

أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿۸۹﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۹۰﴾

जो अद्लाड के पास कल्बे सलीम ले कर आया. और जन्नत मुत्कियो के करीब कर दी जायेगी.

وَبُرِّرَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَوِيينَ ﴿۹۱﴾ وَقِيلَ لَهُمْ آيْمًا كُنْتُمْ

और जहन्नम गुमराडो के सामने कर दी जायेगी. और उन से कडा जायेगा के कडां हें वो भाबूद

تَعْبُدُونَ ﴿۹۲﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُم

जिन की तुम अद्लाड के अलावा एबादत करते थे? क्या वो तुम्हारी मदद या अपना भयाव कर

أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿۹۳﴾ فَكَبِّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْعَاوَنَ ﴿۹۴﴾ وَجُنُودَ

सकते हें? क़िर उस में उीधे मुंड ढाल दिये जायेंगे, वो भी और तमाम सरकश भी. और एबलीस

إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿۹۵﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿۹۶﴾

के तमाम लशकर भी. वो कहेंगे एस डाल में के वो जहन्नम में आपस में जघड रहे डोंगे.

تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۹۷﴾ إِذْ نَسَوْنَكُمْ بَرَبَ

अद्लाड की कसम! यकीनन हम भुली गुमराडी में थे. जब के हम रब्बुल आलमीन के साथ (शुरका को)

الْعَالَمِينَ ﴿۹۸﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْجُرْمُونَ ﴿۹۹﴾ فَمَا لَنَا

भराभर करार देते थे. और हमें तो एन मुजरिमों ने डी गुमराड किया है. क़िर हमारा न कोई सिफ़ारिश

مِنْ شَافِعِينَ ﴿۱००﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿۱०१﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا

करने वाला है. और न कोई गमप्वार दोस्त है. तो काश के हमारे लिये दुन्या में पलट कर

كَرَّةً فَكَوْنُومِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱०२﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً

जाना डो तो हम एमान लाने वालों में से डो जायें. यकीनन उस में एब्रत है.

وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱०३﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ

और उन (कुफ़र) में से अकसर एमान लाने वाले नही हें. और यकीनन तेरा रब वो ज़बरदस्त है,

الرَّحِيمُ ﴿۱०४﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱०५﴾ إِذْ قَالَ

निहायत रडम वाला है. एसी तरड नूड (अद्वैडिस्सलाम) की क़ौम ने रसूलो को ज़ुठलाया. जब उन से

لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۳۷﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ

उन के भाई नूह (अलैहिस्सलाम) ने इरमाया क्या तुम डरते नहीं हो? यकीनन मैं तुम्हारा अमानतदार

أَمِينٌ ﴿۱۳۸﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عَمْرًا وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ

रसूल हूँ. तो तुम अल्लाह से डरो और मेरा केडना मानो. और मैं तुम से धस पर किसी उजरत का

مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۳۹﴾ فَاتَّقُوا

सवाल नहीं करता. मेरी उजरत तो सिर्फ़ रब्बुल आलमीन के जिम्मे है. तो तुम अल्लाह

اللَّهِ وَأَطِيعُوا قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ

से डरो और मेरा केडना मानो. वो बोले क्या हम आप पर धमान लाअे डालांके रजील लोगो ने आप का

الْأَرْدَلُونَ ﴿۱۴۰﴾ قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۱﴾

धन्तिबा किया है? नूह (अलैहिस्सलाम) ने इरमाया के और मुजे क्या मालूम वो काम जो वो करते थे.

إِنِّ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿۱۴۲﴾ وَمَا أَنَا

उन का डिसाब तो सिर्फ़ मेरे रब के जिम्मे है, काश तुम समजो. और मैं धमान लाने वालो

بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۴۳﴾ إِنَّا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۴۴﴾ قَالُوا

को धुत्कारने वाला नहीं हूँ. मैं तो सिर्फ़ साफ़ साफ़ डराने वाला हूँ. उनडो ने कडा के अे नूह!

لَيْنٌ لَّمْ تَنْتَهَ يَنْوُحٌ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿۱۴۵﴾ قَالَ

अगर तुम भाज न आअे, तो तुमडे पथर मार मार कर डलाक कर डिया जाअेगा. नूह (अलैहिस्सलाम) ने इरमाया

رَبِّ إِنْ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿۱۴۶﴾ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا

अे मेरे रब! यकीनन मेरी कौम ने मुजे जुठलाया. अब तू मेरे और उन के डरमियान डैसला कर डे

وَوَجِّئِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۴۷﴾ فَانْجَيْتُهُ

और भया ले मुजे और उन को जो मेरे साथ धमान लाअे है. डिर डम ने नूह (अलैहिस्सलाम) को नजान डी

وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ ﴿۱۴۸﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدُ

और उन लोगो को जो आप के साथ डरी डुध कशती में थे. डिर डम ने भाकी लोगो को उस के भाड

الْبَقِيَّةِ ﴿۱۴۹﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ

गर्क कर डिया. यकीनन उस में धध्रत है. और उन (कुडर) में से अकसर धमान लाने

مُؤْمِنِينَ ﴿۱۵۰﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۵۱﴾ كَذَّبَتْ

वाले नहीं है. और यकीनन तेरा रब अलबत्ता वो जबरडस्त है, निडायत रडम वाला है. कौमे आड

عَادُ الْمُرْسَلِينَ ۱۳۳ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُوْدُ

ने पैगम्बरों को जूठलाया. जब उन के भाई हूद (अलैहिस्सलाम) ने उन से इरमाया

أَلَا تَتَّقُونَ ۱۳۴ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۱۳۵ فَاتَّقُوا اللَّهَ

क्या तुम डरते नहीं हो? यकीनन मैं तुम्हारा अमानतदार रसूल हूँ. तो अल्लाह से डरो और मेरा

وَاطِيعُونَ ۱۳۶ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرَى

केटना मानो. और मैं तुम से इस पर किसी उजरत का सवाल नहीं करता. मेरी उजरत तो

إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۳۷ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً

सिर्फ रब्बुल आलमीन के जिम्मे है. क्या तुम हर टीले पर निशान तामीर करते हो

تَعْبَثُونَ ۱۳۸ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ۱۳۹

अभस काम करते हुवे? और तुम कारभाने बनाते हो, शायद तुम्हें हमेशा रेडना है.

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ۱۴۰ فَاتَّقُوا اللَّهَ

और जब किसी को पकडते हो तो जालिम बन कर पकडते हो. अब अल्लाह से डरो और

وَاطِيعُونَ ۱۴۱ وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْمُونَ ۱۴۲

मेरा केटना मानो. और उस अल्लाह से डरो जिस ने तुम्हारी धमदाह की उन चीजों से जो तुम जानते हो.

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ۱۴۳ وَجَنَّتِ وَعُيُونٌ ۱۴۴ إِنِّي

उस ने तुम्हारी यौपाओं और बेटों, और बागात और यशमों के जरिये धमदाह की. यकीनन मैं

أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۱۴۵ قَالُوا سَوَاءٌ

तुम पर अक भारी दिन के अजाब से डरता हूँ. वो बोले हम पर

عَلَيْنَا أَوْعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَعَّظِينَ ۱۴۶ إِنْ هَذَا

भराबर है, आप हमें नसीहत करे या न करे. ये तो सिर्फ पेडले लोगों की आदतें हैं.

إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ۱۴۷ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ۱۴۸ فَكَذَّبُوهُ

और हम पर तो अजाब आयेगा नहीं. तो उन्होंने ने हूद (अलैहिस्सलाम) को जूठलाया,

فَاهْلَكْنَاهُمْ ۱۴۹ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۱۵۰ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ

फिर हम ने उन्हें हलाक कर दिया. यकीनन उस में ध्रत है. और उन (कुफ़र) में से अकसर धमान लाने

مُؤْمِنِينَ ۱۵۱ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۱۵۲ كَذَّبَتْ

वाले नहीं हैं. और यकीनन तेरा रब अलबत्ता वो जबरदस्त है, निहायत रहम वाला है. कौमे समूह

شُوِّدَ الْمُرْسَلِينَ ۱۳۱ ۱۳۰ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ طَلْحُ

ने पैगम्बरों को जुठलाया. जब उन से उन के भाई सालेह (अलैहिस्सलाम) ने इरमाया

أَلَا تَتَّقُونَ ۱۳۲ إِنْ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۱۳۱ فَاتَّقُوا اللَّهَ

क्या तुम डरते नहीं हो? यकीनन मैं तुम्हारे लिये अमानतदार रसूल हूँ. तो अल्लाह से डरो और मेरी

وَاطِيعُونَ ۱۳۳ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ

ईताअत करो. और मैं तुम से इस पर किसी उजरत का सवाल नहीं करता. मेरी उजरत तो

إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۳۴ أَتُتْرَكُونَ فِي

सिर्फ रब्बुल आलमीन के जिम्मे है. क्या तुम छोड दिये जाओगे

مَا هُنَّآ أَمِينِينَ ۱۳۵ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ۱۳۶ وَ زُرُوعٍ

यहां की नेअमतों में अमन से? आगात और यश्मों में, और भेतियों और भजूर के दरपतों में

وَ نَخْلٍ طَلَعَهَا هِضِيمٌ ۱۳۷ وَتَنْجُونَ مِنَ الْجِبَالِ بِيُوتَا

जिन के ताजा इल मुलायम (नर्म) हैं. और तुम मछारत से पडाड तराश कर घर

فُرْهَيْنَ ۱۳۸ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ اطِيعُونَ ۱۳९ وَلَا تُطِيعُوا

बनाते हो. फिर अल्लाह से डरो और मेरी ईताअत करो. और उद से तजावुज

أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ۱४० الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ

करने वालों का केडना मत मानो. जो जमीन में इसाद कैलाते हैं और ईस्लाह

وَلَا يُصْلِحُونَ ۱४१ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۱४२ مَا أَنْتَ

नहीं करते. वो ओले के तुम पर तो जदू कर दिया गया है. तुम नहीं हो मगर डम जैसे

إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۱४३ فَاتِ بِأَيَّةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۱४४

अेक ईन्सान. इस लिये तुम मोअजिजा ले आओ अगर तुम सय्यो में से हो. सालेह (अलैहिस्सलाम) ने

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شَرْبٌ وَلَكُمْ شَرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ ۱४५

इरमाया के ये गिंटनी है, उस के लिये अेक पीने की आरी है और तुम्हारे लिये अेक मुकर्ररा

وَلَا تَسْوَهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ ۱४६

दिन की पीने की आरी है. और उसे बुराई से मत धूना, वरना तुम्हें आरी दिन का अजाब पकड लेगा.

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ ۱४७ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۱४८

फिर उन्हों ने उस के पैर काट दिये, फिर वो नादिम हुवे. फिर उन को अजाब ने पकड लिया.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۵۸﴾

यकीनन ईस में ईब्रत है. और उन (कुङ्कार) में से अकसर ईमान लाने वाले नहीं हैं.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۵۹﴾ كَذَبَتْ قَوْمٌ لُوطُ

और यकीनन आप का रब अलबत्ता वो जबरदस्त है, निहायत रहम वाला है. कौमे लूत ने पैगम्बरों को

الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۶۰﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۶۱﴾

जुठलाया. जब उन से उन के भाई लूत (अलैडिस्सलाम) ने इरमाया क्या तुम डरते नहीं हो?

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۶۲﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

यकीनन मैं तुम्हारा अमानतदार रसूल हूँ. तो अल्लाह से डरो और मेरी ईताअत करो. और मैं तुम से

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ

ईस पर किसी उजरत का सवाल नहीं करता. मेरी उजरत तो सिर्फ़ रबुल आलमीन के जिम्मे है.

الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۳﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۴﴾

क्या तुम मरदों के पास आते हो? तमाम जडान वालों में से (किसी को ऐसा करते देभा?)

وَ تَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ ۖ بَلْ أَنْتُمْ

अपनी भीवियां छोड कर, जो तुम्हारे रब ने तुम्हारे लिये पैदा की हैं. बल्के तुम

قَوْمٌ عَادُونَ ﴿۱۶۵﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ

ऐसी कौम हो जो उद से तजावुज करती है. वो बोले ऐ लूत! अगर तुम भाज न आये तो निकाल दिये

مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿۱۶۶﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿۱۶۷﴾ رَبِّ

जाओगे. लूत (अलैडिस्सलाम) ने इरमाया के यकीनन मैं तुम्हारे ईस अमल से शदीद नइरत रबने वालों में से हूँ. ऐ मेरे

يَحْيَىٰ وَآهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۱۶۸﴾ فَجَنَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿۱۶۹﴾

रब! तू नजात दे मुझे और मेरे मानने वालों को ईस उरकत से जो वो कर रहे हैं. फिर उम ने उन्हे और उन के मानने

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿۱۷۰﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿۱۷१﴾

वालों को, सब को नजात दी. मगर बुढिया जो उलाक होने वालों में रहे गई. फिर उम ने दूसरों को मल्यामेट कर दिया.

وَ أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿۱७२﴾

और उम ने उन पर पथर भरसाओ. फिर उन की बारिश बुरी थी जिन को डराया गया था.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱७३﴾ وَإِنَّ

यकीनन ईस में ईब्रत है. और उन (कुङ्कार) में से अकसर ईमान लाने वाले नहीं हैं. और यकीनन

رَبِّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۴۵﴾ كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ

तेरा रब अलबत्ता वो जबरदस्त है, निडायत रहम वाला है. अयकड वालों ने पैगम्बरों को

الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۴۶﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۴۷﴾

जुठलाया. जब उन से शुअैब (अलैहिस्सलाम) ने इरमाया क्या तुम डरते नहीं हो?

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۴۸﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

यकीनन मैं तुम्हारे लिये अमानतदार रसूल हूँ. तो अल्लाह से डरो और मेरी एताअत करो.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ

और मैं तुम से एस पर किसी उजरत का सवाल नहीं करता. मेरी उजरत तो सिई रब्बुल आलमीन के

الْعَالَمِينَ ﴿۱۴۹﴾ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿۱۵۰﴾

जिम्मे है. कैल (व साअ) पूरा भर कर हो और भसारा पछोयाने वालों में से मत बनो.

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿۱۵१﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ

और सीधी तराजू से तोलो. और लोगों को उन की चीजें कम कर के

أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۱५२﴾ وَاتَّقُوا

मत हो और जमीन में इसाह डैलाते हुवे मत इरो. और डरो तुम

الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبَلَةَ الْأُولِيْنَ ﴿۱५३﴾ قَالُوا إِنَّمَا

उस अल्लाह से जिस ने तुम्हें और पेडली कौमों को पैदा किया. वो बोले भस

أَنْتَ مِنَ الْمُسْحَرِينَ ﴿۱५४﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا

तुम पर तो जाहू कर दिया गया है. और तुम भी तो उम जैसे अक एन्सान ही हो

وَإِنْ تَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿۱५५﴾ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا

और यकीनन उम तुम्हें जूहों में से समजते हैं. एस लिये उम पर आस्मान के टुकडे

مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۱५६﴾ قَالَ رَبِّ

आप गिरा दीजिये अगर तुम सख्यों में से हो. शुअैब (अलैहिस्सलाम) ने इरमाया के मेरा रब

أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱५७﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ

भूष जानता है जो तुम करते हो. इर उन्हों ने शुअैब (अलैहिस्सलाम) को जूठलाया, तो उन को सायबान के दिन

يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱५८﴾ إِنَّ

के अजाब ने आ पकडा. यकीनन वो लारी दिन का अजाब था. यकीनन

فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۸۱﴾

ईस में ईब्रत है. और उन (कुफ़र) में से अकसर ईमान लाने वाले नहीं हैं.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۸۱﴾ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ

और यकीनन तेरा रब अलबत्ता वो ज़बरदस्त है, निहायत रहम वाला है. और यकीनन ये क़ुरआन

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۸۱﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿۱۸۲﴾

रबुल आलमीन की तरफ़ से उतारा गया है. उस को ले कर इहुल अमीन उतरे हैं.

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿۱۸۲﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ

आप के हिल पर (उतारा) ताके आप डराने वालों में से हो. जो सलीस अरबी ज़बान

مُبِينٍ ﴿۱۸۲﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۸۳﴾ أَوْلَمْ يَكُنْ

में है. और यकीनन ये पेहलों की किताबों में भी था. क्या उन के लिये ये

لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاؤُا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿۱۸۳﴾

निशानी नहीं है के उसे बनी इस्राईल के उलमा भी जानते हैं?

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿۱۸۳﴾ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ

और अगर हम उसे अजमियों में से किसी अक पर उतारते, फिर वो उसे उन के सामने पण्डता,

مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۸۴﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ

तब भी वो उस पर ईमान न लाते. इसी तरफ़ ये ई-कार मुजरिमों के हिलों में हम ने

الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۸۴﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ

दाबिल कर दिया. के वो उस पर ईमान नहीं लाते यहाँ तक के दईनाक अज़ाब देब

الْأَلِيمِ ﴿۱۸۴﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۸۵﴾

लेते हैं. फिर अज़ाब ईस तरफ़ अयानक उ-है आ लेता है के उ-है पता भी नहीं होता.

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿۱۸۵﴾ أَفَبِعَذَابِنَا

फिर वो कहेंगे के क्या हमें मोडलत मिलेगी? क्या ये हमारा अज़ाब जल्दी

يَسْتَعْجِلُونَ ﴿۱۸۵﴾ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿۱۸۶﴾

तलब कर रहे हैं? क्या राय है अगर हम उ-है सालहा साल सामाने ऐश देते रहें. फिर उन पर

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿۱۸۶﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

वो अज़ाब आ जाऐ जिस से उ-है डराया जा रहा है. तो जिन नेअमतों से वो लुक् उठा रहे हैं वो उ-है

يُسْتَعُونَ ۚ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ۖ

अज्राज से बचाने में काम आ सकते? और हम ने किसी बस्ती को उलाक नही किया मगर उस के डराने वाले

ذُكْرَى ۙ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ۚ وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيْطَانُ ۖ

उतर थे. नसीहत के लिये. और हम अजिम नही हैं. और शयातीन ये कुआन ले कर नही उतरे.

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ۖ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ

और न उन के मुनासिबे (हाल) है और न वो कर सकते हैं. यकीनन वो तो उस के सुनने से दूर

لَبَعْرُؤُونَ ۖ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونُ

रभे जाते हैं. इस लिये आप अल्लाह के साथ दूसरे भाबूद को न पुकारिये, वरना आप

مِنَ الْمَعْدِبِينَ ۖ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ۖ

मुअजजबीन में से डो जाओगे. और आप अपने करीबी रिश्तेदारों को डराइये.

وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ

और अपना बाजु पस्त रभिये उन ईमान वालों के सामने जिन्होंने आप का ईत्तिबा किया. फिर अगर

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ۖ وَتَوَكَّلْ

ये आप की मुभालइत करें तो आप इरमा हीजिये के मैं बरी हुं उन कामों से जो तुम करते हो. और आप तवक्कुल

عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۖ الَّذِي يَرِيكَ حِينَ تَقُومُ ۖ

कीजिये जबरदस्त, निडायत रहम वाले अल्लाह पर. जो आप को देखता है जिस वक्त आप क्रियाम करते हो.

وَتَقَلَّبَكَ فِي السَّجْدِينَ ۖ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۖ

और देखता है आप के चलने फिरने को सजदा करने वालों के दरभियान. यकीनन वो सुनने वाला, ईल्म वाला है.

هَلْ أَنْبَأَكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزَلُ الشَّيْطَانُ ۖ تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ

क्या मैं तुम्हें बबर दूं उस शप्स की जिस पर शयातीन उतरते हैं? शयातीन हर जूठे

أَقَاكٍ أَثِيمٍ ۖ يُلْفُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَذِبُونَ ۖ

गुनडगार पर उतरते हैं. वो सुनी हुई बात को डालते हैं और उन में से अकसर जूठे हैं.

وَالشُّعْرَاءِ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ۖ أَلَمْ تَرَأَهُمْ فِي كُلِّ

और गुमराह लोग शुअरा का ईत्तिबा करते हैं. क्या आप ने देखा नही के वो हर वादी में

وَادٍ يَهَيِّمُونَ ۖ وَأَنْتُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ۖ

डैरान धूमते हैं? और वो केडते हैं वो बात जो वो भुद करते नही हैं.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ

मगर जो ईमान लाये और नेक काम करते रहे और अल्लाह को बड़ोत जयादा

كَثِيرًا وَّانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ

याद किया और जिन्हों ने बदला लिया उस के बाद के उन पर जुल्म किया गया. और

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيُّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ۗ

अनकरीब जालिम जान लेंगे के वो कैसी जगा पलट कर जाते हैं.

رُكُوعَاتِهَا ٤

(١٢) سُورَةُ الْمَلِكِ الْكَبِيرَةِ (٣٨)

آيَاتِهَا ٩٣

और ७ रुकूअ हैं सूअे नमल मक्का में नाजिल हुई उस में ८३ आयतें हैं

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

पण्डता हुं अल्लाह का नाम ले कर जो बडा मेहरबान, निडायत रहम वाला है

طَسَّ ۗ تِلْكَ آيَةُ الْقُرْآنِ ۗ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ۝

ता सीन. ये कुर्आन और साफ़ साफ़ बयान करने वाली किताब की आयतें हैं.

هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۗ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ

डिहायत और बशारत के तौर पर ईमान वालों के लिये. जो नमाज काईम करते हैं

وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۗ

और जकात देते हैं और जो आभिरत का भी यकीन रभते हैं.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيْنًا لَّهُمْ أَعْمَالُهُمْ فَهُمْ

यकीनन जो लोग आभिरत पर ईमान नहीं रभते उम ने उन के सामने उन के आमाल मुजय्यन

يَعْمَهُونَ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ

भना दिये हैं, फिर वो डेरान हैं. यही हैं जिन के लिये बहतरीन अजाब हैं और आभिरत

فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخَسْرُونَ ۗ وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ

में सब से जयादा भसारे वाले वडी हैं. और यकीनन आप को ये कुर्आन डिक्मत वाले,

مَنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ۗ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ

जानने वाले अल्लाह की तरफ़ से दिया जा रहा है. जब के मूसा (अलैहिस्सलाम) ने अपनी बीवी से फ़रमाया के

إِنِّي أَنَسْتُ نَارًا سَأَتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ بَشِيرٍ

यकीनन मैं ने आग देभी है. मैं अभी तुम्हारे पास आग की खबर या सुलगत

بِشَهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿۷﴾ فَلَمَّا جَاءَهَا

अंगारा लाता हुं ताके तुम तापो. फिर जब मूसा (अलैहिस्सलाम) आग के पास आये

نُودِي أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ۝

तो आवाज दी गई के बाबरकत है वो आत जो आग में है और जो उस आग के छेद गिरे है.

وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۸﴾ يُمُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ

और अल्लाह रब्बुल आलमीन पाक है. ओ मूसा! यकीनन मैं ही अल्लाह हुं, जबरदस्त,

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۹﴾ وَالْقِ عَصَاكَ ۝ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ

हिकमत वाला. और आप अपना असा डाल दीजिये. फिर जब मूसा (अलैहिस्सलाम) ने उस को देखा के वो

كَانَهَا جَانٌّ وَلِي مُدَبِّرًا ۝ وَلَمْ يُعَقِّبْ ۝ يُمُوسَى

हुरकत कर रहा है गोया के बारीक सांप है, तो पुश्त फेर कर भागे और पीछे मुड़ कर ली नहीं देखा.

لَا تَخَفْ ۝ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيْ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۰﴾

(कहा गया) ओ मूसा! आप न डरिये. इस लिये के मेरे पास पैगम्बर डरा नहीं करते.

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا ۝ بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ

मगर जो जयादती कर बैठे, फिर बुराई के बदले में नेकी करे तो यकीनन मैं बप्शाने वाला,

رَحِيمٌ ﴿۱१﴾ وَأَدْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا

निहायत रहम वाला हुं. और अपना हाथ अपने गिरेबान में दामिल कीजिये, जो बगैर किसी बुराई के

مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ۝ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ ۝

यमकता हुवा निकलेगा. (ये मोअजिजे के तौर पर है.) नव मोअजिजात में शामिल कर के ले जाईये

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۱२﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا

फिरओन और उस की क्रोम की तरफ. इस लिये के वो नाइरमान क्रोम है. फिर जब उन के पास हमारे रेशन

مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۱३﴾ وَجَحَدُوا بِهَا

मोअजिजात आये तो बोले के ये तो साइ जादू है. और उनहों ने उन

وَأَسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ۝ فَانظُرْ

मोअजिजात का ई-कार किया जुल्म और तकब्बुर की बिना पर डालांके उन के दिल यकीन कर चुके थे.

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿۱४﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ

फिर आप देभिये के इसाद ईलाने वालों का अन्जाम कैसा हुवा. यकीनन हम ने दावूद (अलैहिस्सलाम)

وَسُلَيْمَنَ عِلْمَاءَ وَ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا

और सुलैमान (अलैहिस्सलाम) को ईल्म दिया. और उन दोनो ने कडा के तमाम तारीक़े उस अल्लाह के लिये हैं जिस ने

عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ۝۱۵ وَوَرِثَ سُلَيْمَنُ

उभे अपने भोमिन बन्दों में से बहुत सों पर इज़ीलत दी. और सुलैमान (अलैहिस्सलाम) दावूद (अलैहिस्सलाम)

دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ

के वारिस हुवे और उन्हों ने कडा के अे ई-सानो! उमें परिन्हों की बोली का ईल्म दिया गया है

وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۝۱۶ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفُضْلُ

और उमें हर चीज़ में से दिया गया है. यकीनन ये जुला इज़ल

الْمُبِينُ ۝۱۷ وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودًا مِّنَ الْجِنِّ

है. और सुलैमान (अलैहिस्सलाम) के लिये उन के लशकर एकट्टे किये गये जिन्नात और

وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝۱۸ حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا

ई-सानों और परिन्हों में से, फिर उन की जमाअतें बनाई जा रही थीं. यहां तक के जब वो

عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ ۝۱۹ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا

गुज़रे यूंटियों के मैदान पर, तो अेक यूंटी ने कडा अे यूंटियो! अपने घरों

مَسْكِنِكُمْ ۝ لَا يُحِطُّ بِكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ ۝ وَهُمْ

में घुस जाओ, कहीं तुम्हें सुलैमान और उन के लशकर कुयल न ढालें ईस डाल में के

لَا يَشْعُرُونَ ۝۲۰ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ

उन को पता न डो. तो यूंटी की भात से सुलैमान (अलैहिस्सलाम) ने उंसते हुवे तबस्सुम इरमाया और कडा के

رَبِّ أَوْزَعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتِكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ

अे मेरे रब! तू मुजे ईस की तौक़ीक दे के तेरी नेअमत का शुक अदा कइं जो तू ने मुज पर

عَلَىٰ وَعَلَىٰ وَالِدَتِي وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ

और मेरे वालिदैन पर की है और उस की के में नेक अमल कइं जिसे तू पसन्द कर ले

وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ۝۲۱ وَتَفَقَّدَ

और मुजे अपनी रहमत से अपने नेक बन्दों में ढाबिल कर दे. और सुलैमान (अलैहिस्सलाम) ने

الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدًى ۝۲۲ أَمْ كَانَ مِّنْ

परिन्हों की भबर ली तो इरमाया के कया भात है के मैं हुदहुद को नहीं ढेभ रहा. या वो

الْغَائِبِينَ ﴿۱۶﴾ لَعَذَابَتُهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ

गैरहाजिर है? जरूर मैं उसे सप्त सज़ा दूँगा या ज़ब्त कर दूँगा

أَوْ لِيَأْتِيَنِّي بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿۱۷﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ

या वो मेरे सामने वाज़ह दलील पेश करे. थोड़ी ही देर बाद छुटछुट ने कहा के मैं ने

فَقَالَ أَحَطَّتْ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ

ऐसी थीज़ मालूम की है जो आप को मालूम नहीं और मैं आप के पास सबा से यकीनी खबर ले

يَقِينٍ ﴿۱۸﴾ إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ

कर आया हूँ. ये के मैं ने एक औरत को पाया है जो उन पर हुकमरान है और उसे डर

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿۱۹﴾ وَجَدْتُهَا وَ قَوْمَهَا

थीज़ मिली है और उस के पास एक अजीम तप्त है. मैं ने उसे और उस की कौम को पाया के

يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَرَبِّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ

अद्लाह को छोड कर सूरज को सजदा करते हैं और शयतान ने उन के आमाह उन्हें उमदा

أَعْمَالِهِمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿۲۰﴾

भताये हैं, और रास्ते से उन्हें रोक दिया है, इस लिये वो डिहायत पर नहीं चलते.

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمٰوٰتِ

के सजदा नहीं करते उस अद्लाह को जो निकालता है आस्मानों और ज़मीन में छुपी हुई

وَالْأَرْضِ وَ يَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿۲۱﴾ اللَّهُ

थीज़ और जानता है जो तुम छुपाते और ज़ाहिर करते हो. अद्लाह के सिवा

لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۲۲﴾ قَالَ سَنُنظَرُ

कोई माबूह नहीं, वो अर्श अजीम का रब है. सुलैमान (अलैहिस्सलाम) ने इरमाया अभी डम देभेंगे

أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكٰذِبِينَ ﴿۲۳﴾ إِذْ هَبَّ بِكِتَابِي

तू सच्चा है या जूठा. मेरा ये भत ले कर जा और

هٰذَا فَالِقَهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانظَرُ

उसे उन की तरफ़ डाल दे, फिर तू उन से डट कर देभ के वो क्या जवाब

مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿۲۴﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ

देते हैं? भिल्कीस बोली के अे दरबारियो! यकीनन मेरी तरफ़ एक काबिले तकरीम भत

كَرِيمٌ ١٥ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ

जाला गया है। ये बात सुलैमान की तरफ से है और ये के अल्लाह के नाम से जो बड़ा मेहरबान, निहायत

الرَّحِيمِ ١٦ أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَيَّ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ ١٧ قَالَتْ

रहम वाला है। ये के तुम मुझ पर भरतरी की कोशिश न करो और मेरे पास ताबेदार बन कर आ जाओ।

يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي ١٨ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً

बिल्कीस के छने लगी के दरबारियो! मुझे मश्वरा दो मेरे मुआमले में। मैं किसी मुआमले का

أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ١٩ قَالُوا نَحْنُ أَوْلَا قُوَّةٍ وَأَوْلُوا

कत्थ कैसेला नहीं करती जब तक के तुम मौजूद न हो। उन्हों ने कडा के डम कुव्वत वाले और सप्त

بِأْسٍ شَدِيدَةٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكَ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ٢٠

जंगलू हैं और मुआमला आप के सुपुर्द है, आप गौर कीजिये जो हुकम देना हो।

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا

बिल्कीस ने कडा के यकीनन बादशाह जब किसी बस्ती में दाखिल होते हैं तो उसे वैरान कर देते हैं

وَجَعَلُوا أَعْرَآءَ أَهْلِهَا آذِلَّةً ٢١ وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ٢٢

और उस के मुअज्जल भाशिन्हों को जलील बना देते हैं। और ये लोग भी ऐसा ही करेंगे।

وَإِنِّي مُرْسَلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنْظُرُهُ بِمَ يَرْجِعُ

और मैं उन की तरफ उदिया दे कर भेज रही हूँ, फिर देखती हूँ के अलथी क्या जवाब ले कर आते हैं।

الْمُرْسَلُونَ ٢٣ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَ

फिर जब सुलैमान (अलैहिससलाम) के पास कासिद पड़ोया, सुलैमान (अलैहिससलाम) ने इरमाया क्या तुम माल से

بِمَالٍ ٢٤ فَمَا آتَيْنَهُ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَيْتُمْ ٢٥ بَلْ أَنْتُمْ

मेरी धम्दाद करते हो? फिर अल्लाह ने जो मुझे दिया है वो बेहतरे है उस से जो तुम्हें दिया है। बल्के तुम्हें

بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ٢٦ ارجع إليهم فلناتيتهم

अपने उदिये पर भुशी है? (नियामन्दी नही?) (कासिद!) तू उन की तरफ वापस जा, फिर डम उन के पास

بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا آذِلَّةً

आअंगे ऐसे लशकर ले कर के जिन का उन से मुकाबला नहीं हो सकेगा और डम उन्हें वहां से जलील व

وَهُمْ ضِعْرُونَ ٢٧ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ

ध्वार कर के निकाल दंगे। सुलैमान (अलैहिससलाम) ने इरमाया अ दरबारियो! तुम में से कौन

يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿۸﴾ قَالَ

मेरे पास बिल्कीस का अर्श लाता है इस से पेडले के वो मेरे पास मुसलमान हो कर आओं. जिन्नात में से

عَفْرِيَّتٍ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ

अक भडे जिन ने कडा के मैं आप के पास उसे ले आउंगा इस से पेडले के आप अपनी जगा से

مِّنْ مَّقَامِكَ ۖ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿۹﴾ قَالَ

उहें. और मैं यकीनन उस पर अमानतदार, कुवत वाला हुं. उस ने कडा

الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ

के जिस के पास किताब का इल्म था के मैं उस अर्श को आप के पास लाता हुं इस से पेडले के

أَنْ يَّرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ ۚ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ

आप की नजर आप की तरफ वापस लौटे. फिर जब सुलैमान (अलैहिस्सलाम) ने अर्श अपने सामे रखा हुवा देखा

قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّيَ لِيَبْلُوَنِي ۖ أَشْكُرُ

तो इरमाया के ये मेरे रब का इजल है. ताके मुजे आजमाये के क्या मैं शुक करता हुं

أَمْ أَكْفُرُ ۚ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ

या नाशुकरी? और जो शुक अदा करेगा तो सिर्फ अपनी जात के फाईदे के लिये करेगा. और जो नाशुकरी करेगा

فَإِنَّ رَبِّيَ غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿۱۰﴾ قَالَ نَكَرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرُ

तो यकीनन मेरा रब बेनियाज है, इजलत वाला है. सुलैमान (अलैहिस्सलाम) ने इरमाया के तुम उस के

أَتَهْتَدِينَ أَمْ تَكُونُونَ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿۱۱﴾

लिये अर्श की सूरत बढल हो, देखें उसे पता लगता है या नही?

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ ۖ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ

फिर जब बिल्कीस आई तो कडा गया के क्या तेरा अर्श ऐसा ही है? बिल्कीस ने कडा ये तो गोया वही है.

وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿۱۲﴾ وَصَدَّهَا

और हमें इस से पेडले इल्म दिया गया था और हम इस्लाम ले आये थे. और उसे रोक रखा था

مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ

उन चीजों ने जिन की अल्लाह के सिवा वो इबादत करती थी. यकीनन बिल्कीस काफिर कौम

كَافِرِينَ ﴿۱۳﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ ۖ فَلَمَّا رَأَتْهُ

में से थी. उस से कडा गया के तुम मडल में यली जाओ. फिर जब उस ने मडल देखा

حَسِبْتَهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِيهَا قَالِ إِنَّهُ

तो उसे पानी से भरा हुआ पाया और अपनी पिनडियां भोल दीं. सुलेमान (अलैहिस्सलाम) ने इरमाया के यकीनन ये

صَرِيحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرِهِ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ

ऐसा मडल है जो शीशे से बनाया गया है. बिल्कीस के डने लगी अे मेरे रब! यकीनन मैं ने अपनी जान पर

نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾

जुल्म किया और मैं सुलेमान (अलैहिस्सलाम) के साथ अल्लाह रब्बुल आलमीन पर इस्लाम ले आई.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ شُعُوبٍ أُخَاهُمْ ضَلِحًا

यकीनन डम ने कौमे समूह की तरफ उन के भाई सालेड (अलैहिस्सलाम) को भेजा

أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَيْنِ يَخْتَصِمُونَ ﴿۳۹﴾

के तुम अल्लाह की इबादत करो, तो अयानक वो दो जमाअतें बन गई, आपस में जघडने लगीं.

قَالَ يَقَوْمٍ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ

सालेड (अलैहिस्सलाम) ने इरमाया अे मेरी कौम! तुम भुराई को कयूं जलदी तलब कर रहे हो (भलाई से

الْحَسَنَةِ ۚ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۴۰﴾

पेडले? तुम अल्लाह से मगफिरत कयूं तलब नहीं करते ताके तुम पर रडम किया जाअे?

قَالُوا أَظَلَّيْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَّعَكَ ۗ قَالَ طَيْرُكُمْ

उन्डों ने कडा के डम तुम्डे और तुम्डारे साथियों को मन्डूस समजते हैं. सालेड (अलैहिस्सलाम) ने इरमाया के

عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿۴۱﴾ وَكَانَ

तुम्डारी नडूसत अल्लाह के पास है, बल्के तुम ऐसी कौम हो जो अजाब में भुतला किये जाओगे.

فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ

और शेर में अेक जमाअत के नव आदमी थे जो उस इलाके में इसाद डैलाते थे

وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿۴۲﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ

और इस्लाड नहीं करते थे. वो बोले सभ अल्लाह की कसम भाओ के जरूर डम रात को सालेड (अलैहिस्सलाम) और

وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ

उन के मानने वालों पर डमला करेगे, फिर डम उन के वारिस से केड हेंगे के डम उन के घर वालों की डलाकत

أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۴۳﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا

के वकत मौजूड नहीं थे और यकीनन डम सख्ये हैं. और उन्डों ने अेक मकर किया और डम ने भी अेक तडभीर

مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۵۱﴾ فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ

کی اور اونہے پتا نہیں تھا۔ کفر آپ دیکھتے کے ان کے مکر کا

عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ ۖ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۵۲﴾

انجام کیا ہوا؟ یہ کے ہم نے اونہے سب اور ان کی قوم سب کو مٹا دیا۔

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ

کفر یہ ان کے مکانات ان کے گھم کی وجہ سے ویران پڑے ہوئے ہیں۔ یقیناً اس میں

لَايَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۵۳﴾ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا

دھرت ہے ایسی قوم کے لیے جو جانتی ہے۔ اور ہم نے نجات دی ان لوگوں کو جو ایمان لائے تھے

وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۵۴﴾ وَلَوْطَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ

اور متذکرے تھے۔ اور لوط (اللہ کے پیغمبر) کو لہذا جب اونہوں نے اپنی قوم سے فرمایا کیا تم بے لیاقت

الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿۵۵﴾ أَيُّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ

کا عورتوں کرتے ہو اور تم دیکھتے سب ہو؟ کیا شہوات کے لیے تم اور تم

شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ ۗ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿۵۶﴾

کو چوس کر کے مردوں کے پاس آتے ہو؟ بلکہ تم ایسی قوم ہو جو جہالت کے کام کرتے ہو۔

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ

کفر ان کی قوم کا جواب نہیں تھا مگر یہ کے اونہوں نے کہا کے تم آلو لوط کو تمہاری بستی سے

مِّنْ قَرَبَيْكُمْ ۗ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿۵۷﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ

نکال دے۔ اس لیے کہ یہ ایسے لوگ ہیں جو پاکیزگی بنانا چاہتے ہیں۔ کفر ہم نے لوط (اللہ کے پیغمبر) کو اور ان

وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۗ قَدَّرْنَا مِنْهَا مِنَ الْغَيْرِينَ ﴿۵۸﴾

کے ماننے والوں کو نجات دی مگر ان کی بیوی۔ جس کو ہم نے مقرر کر دیا تھا لڑکے ہونے والوں میں سے۔

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿۵۹﴾

اور ہم نے ان پر بارش برسائی۔ کفر ان لوگوں کی بارش کتنی بُری تھی جنہیں ڈرا گیا تھا؟

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سَلَّمَ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ

آپ فرما دیجیے کہ تمام تارکے اہل اللہ کے لیے ہیں اور سلامتی ہو اہل اللہ کے ان بندوں پر جو اس نے

اصْطَفَىٰ ۗ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ ﴿۶۰﴾

منتخب کیے۔ کیا اللہ بہتر ہے یا وہ جن کو یہ لوگ شریک ٹھہراتے ہیں؟